

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

van 6 juli 2023

tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen

(ESRB/2023/4)

(2023/C 307/01)

DE ALGEMENE RAAD VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾, en met name bijlage IX,

Gezien Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's ⁽²⁾, en met name artikel 3 en de artikelen 16 tot en met 18,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 ⁽³⁾, en met name artikel 458, lid 8,

Gezien Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG ⁽⁴⁾, en met name titel VII, hoofdstuk 4, afdeling II,

Gezien Besluit ESRB/2011/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 januari 2011 houdende goedkeuring van het reglement van orde van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁵⁾, en met name de artikelen 18 tot en met 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Teneinde effectieve en consistente nationale macroprudentiële maatregelen te waarborgen, is het van belang de uit hoofde van het Unierecht verplichte wederkerigheid aan te vullen met vrijwillige wederkerigheid.

⁽¹⁾ PB L 1 van 3.1.1994, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

⁽⁵⁾ PB C 58, van 24.2.2011, blz. 4.

- (2) Het in Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁶⁾ vastgelegde kader inzake vrijwillige wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen moet waarborgen dat alle in een lidstaat geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregelen in andere lidstaten wederkerig worden toegepast.
- (3) In Aanbeveling ESRB/2017/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁷⁾ wordt aanbevolen dat de betrokken activerende autoriteit een maximum materialiteitsdrempel voorstelt wanneer het een verzoek voor de toepassing van wederkerigheid indient bij het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) waaronder de blootstelling van een afzonderlijke financiële dienstverlener ten aanzien van het geïdentificeerde macroprudentiële risico in de jurisdictie waarin de activerende autoriteit de macroprudentiële beleidsmaatregel toepast als niet-materieel kan worden beschouwd. Het ESRB kan een andere drempelwaarde aanbevelen indien zij dat noodzakelijk acht.
- (4) Met ingang van 31 december 2018 zijn kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de interneratingbenadering (IRB) hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 onderworpen aan een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten, toegepast op de portefeuille van door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van in Zweden gevestigde debiteuren. Deze strengere nationale maatregel is van toepassing tot en met 31 december 2023 en de algemene raad van het ESRB heeft op 15 januari 2019 besloten ⁽⁸⁾ deze strengere nationale maatregel op te nemen in de lijst van macroprudentiële beleidsmaatregelen die voor de toepassing van wederkerigheid worden aanbevolen uit hoofde van Aanbeveling ESRB/2015/2.
- (5) Met ingang van 30 september 2023 zijn kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten onderworpen aan een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 35 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten, toegepast op de portefeuille van bepaalde door zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot ondernemingen in Zweden, en een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten die krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden toegepast op de portefeuille van bepaalde door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot ondernemingen in Zweden. De strengere nationale maatregel moet gedurende twee jaar worden toegepast, met de mogelijkheid tot verlenging, of totdat de macroprudentiële of systeemrisico's ophouden te bestaan (naargelang van wat eerder valt).
- (6) Op 12 mei 2023 heeft de *Finansinspektionen* (de Zweedse financiële toezichthoudende autoriteit) bij het ESRB een verzoek ingediend om wederkerige toepassing van de bovengenoemde macroprudentiële beleidsmaatregel aan te bevelen krachtens artikel 458, lid 8, van Verordening (EU) nr. 575/2013. Om de verwezenlijking van negatieve grensoverschrijdende effecten in de vorm van lekkages en regelgevingsarbitrage te voorkomen die zouden kunnen voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv) van Verordening (EU) nr. 575/2013 in Zweden toegepaste macroprudentiële beleidsmaatregel, heeft de Algemene Raad van het ESRB deze maatregel in de lijst van macroprudentiële beleidsmaatregelen die uit hoofde van Aanbeveling ESRB/2015/2 voor toepassing van wederkerigheid worden aanbevolen opgenomen.
- (7) De Algemene Raad van het ESRB heeft ook besloten een maximale instellingsspecifieke materialiteitsdrempel van SEK 5 miljard aan te bevelen om de toepassing van het de-minimisbeginsel door de lidstaten die wederkerigheid toepassen te sturen.
- (8) Onderhavige wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 doet geen afbreuk aan de continuïteit van het voor wederkerige toepassing aanbevelen van de nationale macroprudentiële maatregelen die op 31 december 2018 door de Zweedse autoriteiten werden geactiveerd en die in Aanbeveling ESRB/2019/1 aan het ESRB voor de toepassing van wederkerigheid werden aanbevolen.
- (9) Derhalve moet Aanbeveling ESRB/2015/2 dienovereenkomstig worden gewijzigd,

⁽⁶⁾ Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 15 december 2015 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 97 van 12.3.2016, blz. 9).

⁽⁷⁾ Aanbeveling ESRB/2017/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 oktober 2017 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 431 van 15.12.2017, blz. 1).

⁽⁸⁾ Aanbeveling ESRB/2019/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 15 januari 2019 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 106 van 20.3.2019, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

WIJZIGINGEN

Aanbeveling ESRB/2015/2 wordt als volgt gewijzigd:

1) In afdeling 1 wordt subaanbeveling C(1) vervangen door:

“1. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de door andere betrokken autoriteiten vastgestelde en door het ESRB voor de toepassing van wederkerigheid aanbevolen macroprudentiële beleidsmaatregelen. Aanbevolen wordt wederkerigheid op de volgende in de bijlage nader uiteengezette maatregelen toe te passen:

België:

- een systeemrisicobufferpercentage van 9 % voor alle IRB-blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed waarvan de zekerheden in België zijn gelegen;

Duitsland:

- een systeemrisicobufferpercentage van 2 % voor: i) alle IRB-blootstellingen die zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed, en ii) alle standaardbenadering-blootstellingen die geheel en volledig zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed als bedoeld in artikel 125, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ^(*);

Frankrijk:

- een aanscherping van de limieten voor grote blootstellingen van artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, toepasselijk op blootstellingen op grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk naar 5 procent van het tier 1-kapitaal, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op mondiaal systeemrelevante instellingen (G-SII's) en andere systeemrelevante instellingen (O-SII's) op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimeter;

Litouwen:

- een systeemrisicobufferpercentage van 2 % voor alle blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van in de Republiek Litouwen ingezeten natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed;

Luxemburg

- juridisch bindende lening-/waardelimieten (loan-to-value limits (LTV-limieten)) voor nieuwe hypothecaire leningen op in Luxemburg gelegen niet-zakelijk onroerend goed, met verschillende LTV-limieten voor verschillende categorieën kredietnemers:
  - a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;
  - b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig via een portefeuillevrije som tenuitvoergelegd. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille nieuwe hypotheek uitgeven aan deze kredietnemers met een LTV van meer dan 90 %, maar onder de maximale LTV van 100 %;
  - c) een LTV-limiet van 80 % voor overige hypothecaire leningen (met inbegrip van het segment kopen-om-te-verhuren);

Nederland:

- een minimum gemiddeld risicogewicht, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Nederland een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten met betrekking tot hun portefeuilles van blootstellingen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door in Nederland gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Voor elke afzonderlijke blootstellingspost die binnen het toepassingsgebied van de maatregel valt wordt een risicogewicht van 12 % toegekend aan het gedeelte van de lening dat niet meer bedraagt dan 55 % van de marktwaarde van het onroerend goed dat dient als zekerheid voor de lening, en wordt een risicogewicht van 45 % toegekend aan het resterende deel van de lening. Het minimum gemiddelde risicogewicht van de portefeuille is het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke leningen.

^(*) Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

Noorwegen:

- een systeemrisicobufferpercentage van 4,5 % dat van toepassing is op alle in Noorwegen gelegen blootstellingen, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾, zoals van toepassing op Noorwegen met ingang van 31 december 2022 overeenkomstig de voorwaarden van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹¹⁾ (EER-overeenkomst) (hierna de “RKV zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022” genoemd) op alle kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend;
- een ondergrens van 20 % voor de (naar blootstelling gewogen) gemiddelde risicogewichten voor blootstellingen op in Noorwegen gelegen niet-zakelijk onroerend goed, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals van toepassing op Noorwegen met ingang van 31 december 2022 overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst (hierna de “VKV zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022”) op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;
- een ondergrens van 35 % voor de (naar blootstelling gewogen) risicogewichten voor blootstellingen op in Noorwegen gelegen zakelijk onroerend goed, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van de VKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022 voor kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;

Zweden:

- een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de portefeuille van door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van in Zweden gevestigde debiteuren, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten;
- een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 35 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten die worden toegepast op de portefeuille van blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door hypotheek op zakelijk onroerend goed (onroerend goed dat fysiek in Zweden is gelegen en voor commerciële doeleinden wordt aangehouden om huurinkomsten te genereren) en een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten die worden toegepast op de portefeuille van blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed (appartementgebouwen die zich fysiek in Zweden bevinden en voor commerciële doeleinden worden aangehouden om huurinkomsten te genereren, waarbij het aantal woningen in het onroerend goed groter is dan drie), toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;”;

2. De bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze aanbeveling.

Gedaan te Frankfurt am Main, 6 juli 2023.

*Hoofd van het ESRB-secretariaat,
namens de Algemene Raad van het ESRB,
Francesco MAZZAFERRO*

⁽¹⁰⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁽¹¹⁾ PB L 1 van 3.1.1994, blz. 3.

BIJLAGE

"BIJLAGE

België**Een systeemrisicobufferpercentage van 9 % voor alle IRB-blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed waarvan de zekerheden in België zijn gelegen**I. Beschrijving van de maatregel

1. De Belgische maatregel, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, legt een systeemrisicobufferpercentage van 9 % op aan IRB-blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed waarvan de zekerheden in België zijn gelegen (zowel voor blootstellingen in wanbetaling als niet in wanbetaling).

II. Wederkerigheid

2. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Belgische maatregel door toepassing van deze maatregel op IRB-blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed waarvoor de zekerheden in België zijn gelegen (voor blootstellingen in wanbetaling en niet in wanbetaling). Als alternatief kan de maatregel wederkerig worden toegepast aan de hand van het volgende toepassingsgebied in de COREP-rapportage: IRB-blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed (zowel voor blootstellingen in wanbetaling en niet in wanbetaling).
3. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel niet beschikbaar is in hun jurisdictie, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel, waaronder de vaststelling van toezichtsmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

4. De maatregel wordt aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen. Instellingen kunnen van het systeemrisicobuffervereiste worden vrijgesteld zolang hun desbetreffende sectorale blootstellingen niet meer dan 2 miljard EUR bedragen. Daarom is wederkerige toepassing alleen vereist wanneer de instellingsspecifieke drempel wordt overschreden.
5. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 2 miljard EUR een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Duitsland**Een systeemrisicobufferpercentage van 2 % voor: i) alle IRB-blootstellingen die zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed, en ii) alle standaardbenadering-blootstellingen die geheel en volledig zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed in de zin van artikel 125, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;**I. Beschrijving van de maatregel

1. De Duitse maatregel, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, legt een systeemrisicobufferpercentage van 2 % op voor alle blootstellingen (d.w.z. blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen en andere blootstellingen) ten aanzien van natuurlijke personen en rechtspersonen die zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed. De maatregel is van toepassing op: i) kredietinstellingen waaraan in Duitsland een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor het berekenen van hun risicogewogen posten voor blootstellingen die zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed, en ii) kredietinstellingen waaraan in Duitsland een vergunning is verleend en die de standaardbenadering hanteren voor het berekenen van hun risicogewogen posten voor blootstellingen die geheel en volledig zijn gedekt door in Duitsland gelegen niet-zakelijk onroerend goed in de zin van artikel 125, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

II. Wederkerigheid

2. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen om wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Duitse maatregel door deze maatregel toe te passen op kredietinstellingen waaraan in Duitsland een vergunning is verleend.
3. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU.
4. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen ervoor te zorgen dat de wederkerig toegepaste maatregel met ingang van 1 februari 2023 wordt toegepast en nageleefd.

III. Materialiteitsdrempel

5. De maatregel wordt aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen. Kredietinstellingen kunnen van het systeemrisicobuffervereiste worden vrijgesteld indien hun desbetreffende sectorale blootstellingen niet meer dan 10 miljard EUR bedragen. Daarom wordt wederkerige toepassing alleen verlangd wanneer de instellingsspecifieke drempel wordt overschreden.
6. De betrokken autoriteiten moeten de materialiteit van de blootstellingen monitoren. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 10 miljard EUR een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Frankrijk

Een aanscherping van de limieten voor grote blootstellingen in de zin van artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, toepasselijk op blootstellingen op grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met zetel in Frankrijk naar 5 % van het tier 1-kapitaal, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op mondiaal systeemrelevante instellingen (G-SII's) en andere systeemrelevante instellingen (O-SII's) op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimeter.

I. Beschrijving van de maatregelen

1. De Franse maatregel, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en opgelegd aan G-SII's en O-SII's op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimeter (niet op gesubconsolideerd niveau), bestaat uit de aanscherping van de limieten voor grote blootstellingen naar 5 % van hun tier 1-kapitaal, toegepast op blootstellingen op grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk.
2. Een niet-financiële vennootschap wordt gedefinieerd als een natuurlijke persoon of rechtspersoon krachtens privaatrecht met maatschappelijke zetel in Frankrijk, die op haar niveau en op het hoogste consolidatieniveau behoort tot de sector niet-financiële vennootschappen in de zin van Bijlage A, punt 2.45, bij Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
3. De maatregel wordt toegepast op blootstellingen op niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk en op blootstellingen op groepen van verbonden niet-financiële vennootschappen, als volgt:
  - a) voor niet-financiële vennootschappen die deel uitmaken van een groep verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau in Frankrijk, wordt de maatregel toegepast op de som van de netto blootstellingen tegenover de groep en al haar verbonden entiteiten in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).

- b) voor niet-financiële vennootschappen die deel uitmaken van een groep verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau buiten Frankrijk, wordt de maatregel toegepast op de som van:
- i) de blootstellingen op deze niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk;
  - ii) de blootstellingen op de entiteiten in Frankrijk of in het buitenland waarover niet-financiële vennootschappen als bedoeld in punt i) rechtstreekse of onrechtstreekse zeggenschap hebben in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013, en
  - iii) de blootstellingen op de entiteiten in Frankrijk of in het buitenland die economisch afhankelijk zijn van de niet-financiële vennootschappen als bedoeld in punt i) in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Niet-financiële vennootschappen die hun maatschappelijke zetel niet in Frankrijk hebben en geen dochteronderneming of economisch afhankelijke entiteit zijn van, en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks onder zeggenschap staan van, een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk, vallen daarom buiten de werkingssfeer van de maatregel.

Overeenkomstig artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 is de maatregel van toepassing nadat rekening werd gehouden met de effecten van de krachtens de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepaste kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen.

4. Een G-SII of een O-SII moet een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk als groot beschouwen indien de oorspronkelijke blootstelling aan de niet-financiële vennootschap, of aan de groep van verbonden niet-financiële vennootschappen in de zin van lid 3 minstens 300 miljoen EUR bedraagt. De oorspronkelijke blootstellingswaarde wordt berekend overeenkomstig de artikelen 389 en 390 van Verordening (EU) nr. 575/2013, voordat rekening wordt gehouden met de effecten van de in de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013 opgenomen kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen, welke overeenkomstig artikel 9 van Uitvoeringsverordening van de Commissie (EU) nr. 680/2014⁽²⁾ worden gerapporteerd.
5. Een niet-financiële vennootschap wordt geacht een hoge schuldenlast te hebben bij een hefboomratio van meer dan 100 procent en een dekingsgraad van de financiële lasten van onder drie, berekend op het hoogste groepsconsolidatieniveau, als volgt:
  - a) de hefboomratio is de verhouding tussen de totale schuld minus liquide middelen en eigen vermogen, en
  - b) de dekingsgraad van de financiële lasten is de verhouding tussen enerzijds de toegevoegde waarde plus exploitatiesubsidies minus: i) de loonlijst; ii) de operationele belastingen en heffingen; iii) andere netto gewone bedrijfskosten exclusief nettorente en soortgelijke lasten, en iv) de afschrijvingen en waardeverminderingen, en anderzijds de rente en soortgelijke lasten.

De ratio's worden berekend op basis van de overeenkomstig de toepasselijke standaarden gedefinieerde boekhoudkundige aggregaten, zoals opgenomen in de jaarrekening van de niet-financiële vennootschap en in voorkomend geval gecertificeerd door een beëdigde accountant.

II. Wederkerigheid

6. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Franse maatregel door deze toe te passen op G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau binnen de jurisdictie van hun bancaire prudentiële perimeter.
7. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten in lijn met subaanbeveling C(2) aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk zes maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie van 16 april 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft de rapportage aan de toezichhoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 191 van 28.6.2014, blz. 1).

III. Materialiteitsdrempel

8. De maatregel wordt aangevuld met een gecombineerde materialiteitsdrempel om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen, welke is opgebouwd uit:
- a) een drempel van 2 miljard EUR voor de totale oorspronkelijke blootstellingen van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van de bancaire prudentiële perimenter op de Franse sector niet-financiële vennootschappen;
  - b) een drempel van 300 miljoen EUR toepasselijk op G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend met drempelwaarde gelijk aan of hoger dan de onder punt a) bedoelde drempelwaarde voor:
    - i) een enkele oorspronkelijke blootstelling op een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk;
    - ii) de som van de oorspronkelijke blootstellingen op een groep van verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau in Frankrijk, berekend overeenkomstig punt 3, a);
    - iii) de som van oorspronkelijke blootstellingen op niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk die deel uitmaken van de groep van verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau buiten Frankrijk, zoals gerapporteerd in de modellen C 28.00 en C 29.00 van bijlage VIII bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014;
  - c) een drempel van 5 procent van het tier 1-kapitaal van G-SII's of O-SII's op het hoogste consolidatieniveau voor de in punt b) geïdentificeerde blootstellingen nadat rekening werd gehouden met de effecten van de krachtens de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepaste kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen.

De in de punten b) en c) genoemde drempelwaarden moeten worden toegepast ongeacht of de betrokken entiteit of niet-financiële vennootschap een hoge schuldenlast heeft of niet.

De oorspronkelijke in de punten a) en b) genoemde blootstellingswaarde moet worden berekend overeenkomstig de artikelen 389 en 390 van Verordening (EU) nr. 575/2013, voordat rekening wordt gehouden met de effecten van de in overeenstemming met de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepaste kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen, welke overeenkomstig artikel 9 van Uitvoeringsverordening van de Commissie (EU) nr. 680/2014 worden gerapporteerd.

9. Overeenkomstig Afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaat G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter vrijstellen als zij de in punt 8 genoemde gecombineerde materialiteitsdrempel niet overschrijden. Bij toepassing van de materialiteitsdrempel zouden de betrokken autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op de Franse sector niet-financiële vennootschappen moeten monitoren, alsook de blootstellingsconcentratie van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk, en hen wordt aanbevolen om de Franse maatregel toe te passen op eertijds vrijgestelde G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter zodra de in punt 8 genoemde materialiteitsdrempel wordt overschreden. De betrokken autoriteiten worden eveneens aangemoedigd om de systeemrisico's in verband met de verhoogde hefboomwerking van grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk te signaleren aan andere marktdeelnemers in hun jurisdictie.
10. Indien er geen G-SII's of O-SII's op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter bestaan waaraan in betrokken lidstaten een vergunning is verleend die blootstellingen hebben op de Franse sector niet-financiële vennootschappen boven de in punt 8 genoemde materialiteitsdrempel, kunnen de betrokken autoriteiten van de desbetreffende lidstaten krachtens afdeling 2.2.1. van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten geen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Franse maatregel. In dit geval zouden de betrokken autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op de Franse sector niet-financiële vennootschappen moeten monitoren, evenals de blootstellingsconcentratie van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk, en hen wordt aanbevolen om wederkerigheid ten aanzien van de Franse maatregel toe te passen indien een G-SII of een O-SII op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter de in punt 8 genoemde gecombineerde materialiteitsdrempel schendt. De betrokken autoriteiten worden eveneens aangemoedigd om de systeemrisico's in verband met de verhoogde hefboomwerking van grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk te signaleren aan andere marktdeelnemers in hun jurisdictie.

11. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de in punt 8 genoemde gecombineerde materialiteitsdrempel een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Litouwen

Een systeemrisicobufferpercentage van 2 % voor alle blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van in de Republiek Litouwen ingezeten natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed.

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Litouwse maatregel, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, legt een systeemrisicobufferpercentage van 2 % op voor alle door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen in Litouwen.

II. Wederkerigheid

2. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van de Litouwse maatregel toe te passen door toepassing op in Litouwen gevestigde bijkantoren van banken waaraan in eigen land vergunning is verleend en op directe grensoverschrijdende door niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen ten aanzien van natuurlijke personen in Litouwen. Een aanzienlijk deel van de totale hypotheekposities wordt aangehouden door buitenlandse bijkantoren van in Litouwen werkzame banken. Daarom zou wederkerige toepassing de maatregel door andere lidstaten bijdragen tot een gelijk speelveld en ervoor zorgen dat alle belangrijke marktdeelnemers rekening houden met het toegenomen risico op niet-zakelijk onroerend goed in Litouwen en hun veerkracht vergroten.
3. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het Publicatieblad van de Europese Unie vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

4. De maatregel wordt aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen. Instellingen kunnen van het systeemrisicobuffervereiste worden vrijgesteld indien hun desbetreffende sectorale blootstellingen niet meer bedragen dan 50 miljoen EUR, hetgeen overeenkomt met ongeveer 0,5 % van de desbetreffende blootstellingen van de totale sector kredietinstellingen in Litouwen. Daarom is wederkerige toepassing alleen vereist wanneer de instellingsspecifieke drempel wordt overschreden.
5. Rechtvaardiging van een dergelijke drempel:
  - a) de potentiële versnippering van de regelgeving moet tot een minimum worden beperkt, aangezien dezelfde materialiteitsdrempel ook van toepassing zal zijn op kredietinstellingen waaraan in Litouwen een vergunning is verleend;
  - b) de toepassing van een dergelijke materialiteitsdrempel zou bijdragen tot een gelijk speelveld in die zin dat instellingen met blootstellingen van vergelijkbare omvang onderworpen zijn aan het systeemrisicobuffervereiste;
  - c) de drempel is relevant voor de financiële stabiliteit, aangezien de verdere ontwikkeling van het risico met betrekking tot niet-zakelijk onroerend goed voornamelijk zal afhangen van de activiteit op de woningmarkt, die deels afhankelijk is van het bedrag van nieuw uitgegeven leningen voor woningaankoop. Daarom moet de maatregel worden toegepast op marktdeelnemers die op deze markt actief zijn, ook al zijn hun portefeuilles hypotheekleningen niet zo groot als die van de grootste kredietverstrekkers.

6. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 50 miljoen EUR een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Luxemburg

Juridisch bindende lening-/waardelimiten (loan-to-value limits - LTV-limiten) voor nieuwe hypothecaire leningen op in Luxemburg gelegen niet-zakelijk onroerend goed, waarbij voor de verschillende categorieën kredietnemers verschillende LTV-limiten gelden:

- a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;
- b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig uitgevoerd via een portefeuillevrije som. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille van nieuwe hypotheekleningen die aan deze kredietnemers worden verstrekt, uitgeven met een LTV-ratio van meer dan 90 en maximaal 100 %;
- c) een LTV-limiet van 80 % voor overige hypothecaire leningen (met inbegrip van het segment kopen-om-te-verhuren).

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Luxemburgse autoriteiten hebben juridisch bindende LTV-limiten geactiveerd voor nieuwe hypothecaire leningen voor in Luxemburg gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Naar aanleiding van de aanbeveling van het Comité du Risque systémique (Comité voor systeemrisico's) ⁽³⁾ heeft de Commission de Surveillance du Secteur Financier (Commissie voor toezicht op de financiële sector) ⁽⁴⁾, in overleg met de Banque centrale du Luxembourg, LTV-limiten geactiveerd die per drie categorieën kredietnemers verschillen. De LTV-limiten voor elk van de drie categorieën zijn als volgt:
  - a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;
  - b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig geïmplementeerd via een portefeuillevrije som. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille van nieuwe hypotheekleningen die aan deze kredietnemers worden verstrekt uitgeven met een LTV-ratio van meer dan 90 en maximaal 100 %;
  - c) een LTV-limiet van 80 % voor overige hypothecaire leningen (met inbegrip van het segment kopen-om-te-verhuren).
2. De LTV-ratio is de verhouding tussen de som van alle leningen of tranches van leningen die door de leningnemer met niet-zakelijk onroerend goed worden gedekt op het moment dat de lening wordt verstrekt, en de waarde van het onroerend goed op hetzelfde tijdstip.
3. De LTV-limiten zijn van toepassing ongeacht het type eigendom (bv. volledige eigendom, vruchtgebruik, ongebonden eigendom).
4. De maatregel wordt toegepast op particuliere leningnemers die een hypothecaire lening aangaan voor de aankoop van niet-zakelijk onroerend goed in Luxemburg voor niet-commerciële doeleinden. De maatregel is ook van toepassing indien de kredietnemer voor het voltooien van deze transactie gebruik maakt van een juridische structuur zoals een vastgoedbeleggingsmaatschappij, en in het geval van gezamenlijke aanvragen. "Niet-zakelijk onroerend goed" omvat bouwgrond, ongeacht of de bouwwerkzaamheden onmiddellijk of jaren na de aankoop plaatsvinden. De maatregel is ook van toepassing indien een lening wordt verstrekt aan een kredietnemer voor de aankoop van een onroerend goed met een erfpachtovereenkomst. Het onroerend goed kan voor eigen bewoning of verhuur bestemd zijn.

II. Wederkerigheid

5. De lidstaten waarvan kredietinstellingen, verzekeringsinstellingen en beroepsbeoefenaren die leningen verstrekken (hypotheekverstrekkers) materiële Luxemburgse kredietblootstellingen hebben via rechtstreeks grensoverschrijdend krediet, wordt aanbevolen in hun jurisdictie wederkerigheid ten aanzien van de Luxemburgse maatregel toe te passen. Indien dezelfde maatregel niet in hun jurisdictie beschikbaar is voor alle relevante grensoverschrijdende blootstellingen, moeten de betrokken autoriteiten de beschikbare maatregelen toepassen die het meest equivalent effect hebben als de geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregel.

⁽³⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽⁴⁾ CSSF Régulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg

6. Lidstaten moeten het ESRB ervan in kennis stellen dat zij de Luxemburgse maatregel hebben toegepast of de-minimisvrijstellingen hebben gebruikt overeenkomstig Aanbeveling D van Aanbeveling ESRB/2015/2. De kennisgeving moet uiterlijk één maand na de vaststelling van de wederkerig toegepaste maatregel worden gedaan, met gebruikmaking van het desbetreffende sjabloon dat op de ESRB-website is gepubliceerd. Het ESRB maakt de kennisgevingen op de ESRB-website bekend en maakt de nationale wederkerigheidsbesluiten bekend aan het publiek. Deze bekendmaking omvat alle uitzonderingen die door de wederkerigheid toepassende lidstaten worden toegepast en hun toezegging om lekkages te monitoren en indien nodig te handelen.
7. De lidstaten wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van een maatregel toe te passen binnen drie maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

III. Materialiteitsdrempel

8. De maatregel wordt aangevuld met twee materialiteitsdrempels om de potentiële toepassing van het de-minimis-beginsel door de wederkerigheid toepassende lidstaten te sturen: een landspecifieke materialiteitsdrempel en een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel. De landspecifieke materialiteitsdrempel voor de totale grensoverschrijdende hypothecaire kredietverstrekking aan Luxemburg bedraagt 350 miljoen EUR, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de totale binnenlandse markt voor woninghypotheken in december 2020. De instellingsspecifieke materialiteitsdrempel voor de totale grensoverschrijdende hypotheekverstrekking aan Luxemburg bedraagt 35 miljoen EUR, hetgeen overeenkomt met ongeveer 0,1 % van de totale binnenlandse markt voor woninghypotheken in Luxemburg in december 2020. Wederkerige toepassing wordt alleen verlangd wanneer zowel de landspecifieke als de instellingsspecifieke drempel wordt overschreden.

Nederland

Een minimum gemiddeld risicogewicht toegepast door kredietinstellingen die de IRB-benadering hanteren met betrekking tot hun portefeuilles van blootstellingen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door in Nederland gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Voor elke afzonderlijke post die binnen het toepassingsgebied van de maatregel valt wordt een risicogewicht van 12 % toegekend aan het gedeelte van de lening dat niet meer bedraagt dan 55 % van de marktwaarde van het onroerend goed dat dient als zekerheid voor de lening, en wordt een risicogewicht van 45 % toegekend aan het resterende deel van de lening. Het minimum gemiddeld risicogewicht van de portefeuille is het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke leningen.

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Nederlandse maatregel, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 legt een minimum gemiddeld risicogewicht op voor de portefeuille blootstellingen van IRB-kredietinstellingen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door hypotheken op in Nederland gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Leningen met Nationale Hypotheek Garantie zijn van de maatregel vrijgesteld.
2. Het minimum gemiddelde risicogewicht wordt berekend als volgt:
  - a) voor elke afzonderlijke blootstellingspost die binnen het toepassingsgebied van de maatregel valt wordt een risicogewicht van 12 % toegekend aan het gedeelte van de lening dat niet meer bedraagt dan 55 % van de marktwaarde van het onroerend goed dat dient als zekerheid voor de lening, en wordt een risicogewicht van 45 % toegekend aan het resterende deel van de lening. De bij deze berekening te hanteren LTV-ratio dient te worden vastgesteld aan de hand van de toepasselijke bepalingen van Verordening (EU) nr. 575/2013.
  - b) Het minimum gemiddelde risicogewicht van de portefeuille is het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke leningen, berekend zoals hierboven uiteengezet. Individuele leningen die van de maatregel zijn vrijgesteld, worden bij de berekening van het minimum gemiddelde risicogewicht buiten beschouwing gelaten.
3. Deze maatregel vervangt niet de bestaande kapitaalvereisten die zijn vastgelegd in en voortvloeien uit Verordening (EU) nr. 575/2013. Banken waarop de maatregel van toepassing is, moeten het gemiddelde risicogewicht berekenen van het deel van de hypotheekportefeuille dat binnen het toepassingsgebied van deze maatregel valt op basis van zowel de normale toepasselijke bepalingen van Verordening (EU) nr. 575/2013, als de in de maatregel beschreven methode. Bij de berekening van hun kapitaalvereisten moeten zij vervolgens het hoogste van de twee gemiddelde risicogewichten toepassen.

II. Wederkerigheid

4. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van de Nederlandse maatregel toe te passen door deze toe te passen op kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB hanteren, en die blootstellingen hebben ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door in Nederland gelegen niet-zakelijk onroerend goed, aangezien hun banksector via hun bijkantoren rechtstreeks of onrechtstreeks blootgesteld kan zijn of worden aan het systeemrisico op de Nederlandse woningmarkt.
5. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen binnen de in subaanbeveling C(3) bedoelde uiterste termijn dezelfde maatregel ten uitvoer te leggen als de maatregel die de activerende autoriteit in Nederland ten uitvoer heeft gelegd.
6. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het Publicatieblad van de Europese Unie vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

7. De maatregel wordt aangevuld met een instellings specifieke materialiteitsdrempel om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen. Instellingen kunnen worden vrijgesteld van het minimum gemiddelde risicogewicht voor de portefeuille van blootstellingen van IRB-kredietinstellingen ten aanzien van natuurlijke personen die gedekt zijn door hypotheek op in Nederland gelegen niet-zakelijk onroerend goed indien de waarde niet meer dan 5 miljard EUR bedraagt. Leningen met Nationale Hypotheek Garantie worden niet meegerekend voor de materialiteitsdrempel.
8. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 5 miljard EUR een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Noorwegen

- een systeemrisicobufferpercentage van 4,5 % dat van toepassing is op alle in Noorwegen gelegen blootstellingen, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022 overeenkomstig de voorwaarden van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-overeenkomst) (hierna de “RKV zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022” genoemd) op alle kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend;
- een ondergrens van 20 % voor de (naar blootstelling gewogen) gemiddelde risicogewichten voor blootstellingen op in Noorwegen gelegen niet-zakelijk onroerend goed, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022 overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst (hierna de “VKV zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022” genoemd) op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;
- een ondergrens van 35 % voor de (naar blootstelling gewogen) risicogewichten voor blootstellingen op in Noorwegen gelegen zakelijk onroerend goed, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van de VKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022 op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten.

I. Beschrijving van de maatregel

1. Met ingang van 31 december 2020 heeft het Finansdepartementet (het Noorse Ministerie van Financiën) drie macroprudentiële maatregelen geïntroduceerd, namelijk: i) een systeemrisicobuffervereiste voor in Noorwegen gelegen blootstellingen overeenkomstig 133 van de RKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022; ii) een ondergrens voor het risicogewicht van blootstellingen op in Noorwegen gelegen niet-zakelijk onroerend goed krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van de VKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022, en iii) een ondergrens voor het risicogewicht van blootstellingen op in Noorwegen gelegen zakelijk onroerend goed krachtens artikel 458, lid 2, punt iv), van de VKV zoals van toepassing op en in Noorwegen met ingang van 31 december 2022.

2. Het systeemrisicobufferpercentage wordt vastgesteld op 4,5 % en toegepast op binnenlandse blootstellingen aan kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend. Voor kredietinstellingen die de geavanceerde IRB niet hanteren, wordt het op alle blootstellingen toepasselijke systeemrisicobufferpercentage tot en met 30 december 2023 vastgesteld op 3 %. Daarna wordt het op binnenlandse blootstellingen toepasselijke systeemrisicobufferpercentage vastgesteld op 4,5 %.
3. De ondergrens voor het risicogewicht van niet-zakelijk onroerend goed is een gemiddelde instellings specifieke ondergrens voor het risicogewicht van blootstellingen op niet-zakelijk onroerend goed in Noorwegen en van toepassing op kredietinstellingen die de IRB-benadering hanteren. De ondergrens voor het risicogewicht van onroerend goed betreft het naar blootstelling gewogen gemiddelde risicogewicht in de portefeuille niet-zakelijk onroerend goed. Noorse blootstellingen op niet-zakelijk onroerend goed moeten worden opgevat als blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die gedekt zijn door onroerend goed in Noorwegen.
4. De ondergrens voor het risicogewicht van zakelijk onroerend goed is een instellings specifieke gemiddelde risicogewicht ondergrens voor blootstellingen op zakelijk onroerend goed in Noorwegen, die van toepassing is op kredietinstellingen die de IRB hanteren. De ondergrens voor het risicogewicht van onroerend goed betreft het naar blootstelling gewogen gemiddelde risicogewicht in de portefeuille zakelijk onroerend goed. Noorse blootstellingen op zakelijk onroerend goed moeten worden opgevat als blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door onroerend goed in Noorwegen.

II. Wederkerigheid

- 5a. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van de Noorse maatregelen toe te passen voor in Noorwegen gelegen blootstellingen overeenkomstig artikel 134, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU respectievelijk artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van het systeemrisicobufferpercentage toe te passen binnen 18 maanden na de bekendmaking van Aanbeveling ESRB/2021/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁵⁾ in het Publicatieblad van de Europese Unie. De ondergrenzen voor de risicogewichten van blootstellingen met betrekking tot niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed in Noorwegen moeten wederkerig worden toegepast binnen de standaard overgangperiode van drie maanden na de bekendmaking van Aanbeveling ESRB/2021/3 in het Publicatieblad van de Europese Unie.
- 5b. Aangezien de verlaging van de in Aanbeveling ESRB/2023/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁶⁾ genoemde materialiteitsdrempel ertoe kan leiden dat een betrokken autoriteit een nieuwe wederkerig toe te passen maatregel vaststelt of bestaande nationale maatregelen wijzigt die de Noorse systeemrisicobuffermaatregel wederkerig toepassen, geldt de standaard overgangperiode van drie maanden na de bekendmaking van Aanbeveling ESRB/2023/1 in het Publicatieblad van de Europese Unie voor de tenuitvoerlegging van wederkerig toegepaste maatregelen.
6. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten in lijn met subaanbeveling C(2) aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen gelijkwaardige maatregelen vast te stellen voor het toepassen van wederkerigheid van de gemiddelde ondergrenzen voor het risicogewicht van voor blootstellingen op niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed binnen 12 maanden, en respectievelijk voor de toepassing van wederkerigheid van het systeemrisicobufferpercentage binnen 18 maanden, na de bekendmaking van deze aanbeveling in het Publicatieblad van de Europese Unie. Voor zover de verlaging van de materialiteitsdrempel ervoor zorgt dat de betrokken autoriteit een nieuwe nationale wederkerig toegepaste maatregel als beschreven in deze alinea moet vaststellen of bestaande nationale maatregelen moet wijzigen die de Noorse systeemrisicobuffermaatregel wederkerig toepassen, geldt de standaard overgangperiode van drie maanden na de bekendmaking van Aanbeveling ESRB/2023/1 in het Publicatieblad van de Europese Unie voor de uitvoering van maatregelen op basis van wederkerigheid.

[7. Punt 7 werd geschrapt bij Aanbeveling ESRB/2023/1.]

⁽⁵⁾ Aanbeveling ESRB/2021/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 30 april 2021 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 222 van 11.6.2021, blz. 1).

⁽⁶⁾ Aanbeveling ESRB/2023/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 6 maart 2023 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 158 van 4.5.2023, blz. 1).

III. Materialiteitsdrempel

8. De maatregel wordt aangevuld met instellingsspecifieke materialiteitsdrempels op basis van in Noorwegen gelegen blootstellingen om de mogelijke toepassing van het de-minimisbeginsel door de betrokken autoriteiten die wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toepassen te sturen, als volgt:
  - a) voor de systeemrisicobuffer wordt de materialiteitsdrempel vastgesteld op een risicogewogen post van 5 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 0,16 % van de totale risicogewogen blootstellingen van kredietinstellingen die in Noorwegen rapporteren;
  - b) voor de ondergrens van het risicogewicht van niet-zakelijk onroerend goed wordt de materialiteitsdrempel vastgesteld op een bruto kredietverlening van 32.3 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de bruto door zekerheden gedekte niet-zakelijk onroerendgoedleningen aan Noorse klanten;
  - c) voor de ondergrens van het risicogewicht van niet-zakelijk onroerend goed wordt de materialiteitsdrempel vastgesteld op een bruto kredietverlening van 7.6 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de bruto door zekerheden gedekte zakelijke onroerendgoedleningen aan Noorse klanten;
9. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betrokken autoriteiten van de desbetreffende lidstaat vrijstelling verlenen aan individuele kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die niet-materiële blootstellingen hebben in Noorwegen. Blootstellingen worden als niet-materieel beschouwd indien zij onder de in punt 8 hierboven vastgestelde instellingsspecifieke materialiteitsdrempels liggen. Bij de toepassing van de materialiteitsdrempels moeten de betrokken autoriteiten de materialiteit van blootstellingen monitoren en hen wordt aanbevolen om de Noorse maatregelen toe te passen op de eertijds vrijgestelde afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend zodra de in punt 8 vastgelegde materialiteitsdrempels worden overschreden.
10. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 zijn de in punt 8 vastgelegde materialiteitsdrempels aanbevolen maximumdrempelniveaus. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.
11. Indien er geen kredietinstellingen zijn waaraan in de lidstaten een vergunning is verleend die materiële blootstellingen in Noorwegen hebben, kunnen de betrokken autoriteiten van de desbetreffende lidstaten krachtens afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten geen wederkerigheid ten aanzien van de Noorse maatregelen toe te passen. In dat geval moeten de betrokken autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en hen wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Noorse maatregelen zodra een kredietinstelling de respectieve materialiteitsdrempels overschrijft.

Zweden

- een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de portefeuille van door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van in Zweden gevestigde debiteuren, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten;
- een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 35 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten die worden toegepast op de portefeuille van blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door hypotheke op zakelijk onroerend goed (onroerend goed dat fysiek in Zweden is gelegen en voor commerciële doeleinden wordt aangehouden om huurinkomsten te genereren) en een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten die worden toegepast op de portefeuille van blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door hypotheke op niet-zakelijk onroerend goed (appartementengebouwen die zich fysiek in Zweden bevinden en voor commerciële doeleinden worden aangehouden om huurinkomsten te genereren, waarbij het aantal woningen in het onroerend goed groter is dan drie), toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten.

I. Beschrijving van de maatregelen

1. De Zweedse maatregel, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en opgelegd aan kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB hanteren, bestaat uit een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25 % voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten, toegepast op de portefeuille van door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen aan in Zweden ingezeten debiteuren. Het naar blootstelling gewogen gemiddelde is het gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke blootstellingen berekend overeenkomstig artikel 154 van Verordening (EU) nr. 575/2013, gewogen naar de desbetreffende blootstellingswaarde.

2. De Zweedse maatregel, toegepast krachtens artikel 458, lid 2, punt d), iv), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en opgelegd aan kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die IRB-benadering hanteren, bestaat uit een naar blootstelling gewogen kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van het risicogewicht van kredietinstellingsspecifieke niveaus van 35 % voor bepaalde blootstellingen met betrekking tot ondernemingen in Zweden die zijn gedekt door hypothecaire leningen op onroerend goed voor zakelijk gebruik en een risicogewogen kredietinstellingsspecifiek minimumniveau (ondergrens) van 25 % voor bepaalde blootstellingen met betrekking tot ondernemingen in Zweden die gedekt zijn door hypothecaire leningen op niet-zakelijk onroerend goed. Het naar blootstelling gewogen gemiddelde is het gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke blootstellingen berekend overeenkomstig artikel 153 van Verordening (EU) nr. 575/2013, gewogen naar de betrokken blootstellingswaarde. Deze maatregel heeft geen betrekking op blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door: i) agrarische eigendommen; ii) eigendommen die rechtstreeks eigendom zijn van gemeenten, staten of regio's; iii) eigendommen waarbij meer dan 50 % van het onroerend goed voor eigen bedrijf wordt gebruikt, en iv) meergezinswoningen waarvan het doel niet commercieel is (bijvoorbeeld woningcorporaties die eigendom zijn van de bewoners en die geen winstoogmerk hebben) of waarbij het aantal woningen minder dan vier bedraagt.

II. Wederkerigheid

3. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de betrokken autoriteiten van de betreffende lidstaten aanbevolen om wederkerigheid toe te passen ten aanzien van Zweedse maatregelen door toepassing op de in Zweden gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in eigen land vergunning is verleend en die de IRB hanteren voor het berekenen van de wettelijke kapitaalvereisten. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaten aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van de Zweedse maatregelen toe te passen door toepassing op kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten en die door hypotheek op onroerend goed gedekte blootstellingen hebben met betrekking tot particulieren en kleine partijen op in Zweden ingezetende debiteuren en/of door hypothecaire leningen op zakelijk of niet-zakelijk onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot ondernemingen in Zweden. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen uiterlijk drie maanden na de bekendmaking van de desbetreffende aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* dezelfde maatregel toe te passen als die welke in Zweden door de activerende autoriteit ten uitvoer is gelegd ⁽⁷⁾.
4. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregelen in hun jurisdictie niet beschikbaar zijn, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die het meest equivalente effect heeft als de voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van de desbetreffende aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁸⁾ vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

5. De maatregelen worden aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK voor elk van de in de punten 1 en 2 beschreven respectieve maatregelen, om de mogelijke toepassing van het de-minimis-beginsel door de bevoegde autoriteiten wederkerigheid ten aanzien van de maatregel toe te passen te sturen.
6. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaat individuele kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteren en blootstellingen hebben onder de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK, vrijstellen voor de in de punten 1 en 2 beschreven respectieve maatregelen. Bij de toepassing van de materialiteitsdrempel moeten de betrokken autoriteiten de materialiteit van blootstellingen monitoren en hen wordt aanbevolen om de Zweedse maatregel toe te passen op de eertijds vrijgestelde afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend zodra de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK wordt overschreden.
7. Indien geen enkele kredietinstelling waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteert, via bijkantoren in Zweden en/of directe grensoverschrijdende activiteiten blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen, als beschreven in punt 1, heeft van meer dan 5 miljard SEK, kunnen de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaten overeenkomstig punt 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2

⁽⁷⁾ Zie Aanbeveling ESRB/2019/1 voor de op 31 december 2018 geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregel.

⁽⁸⁾ Zie Aanbeveling ESRB/2019/1 voor de op 31 december 2018 geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregel.

besluiten de maatregel niet wederkerig toe te passen. In dat geval moeten de betrokken autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hen aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de maatregel als beschreven in punt 1 zodra een kredietinstelling waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB hanteert de drempel van 5 miljard SEK overschrijdt.

8. Indien geen enkele kredietinstelling waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-benadering hanteert blootstellingen heeft met betrekking tot ondernemingen, als beschreven in punt 2, van meer dan 5 miljard SEK via bijkantoren in Zweden en/of directe grensoverschrijdende activiteiten, kunnen de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaten overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten deze maatregel niet wederkerig toe te passen. In dit geval moeten de betrokken autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en hen wordt aanbevolen wederkerigheid ten aanzien van de in punt 2 beschreven maatregel toe te passen zodra een kredietinstelling die de IRB hanteert de drempel van 5 miljard SEK overschrijdt.
  9. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK een aanbevolen maximumdrempelniveau. De betrokken wederkerigheid toepassende autoriteiten kunnen derhalve in een voorkomend geval voor hun jurisdictie een lagere drempel vaststellen in plaats van de aanbevolen drempel toe te passen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel”.
-